

[Ministeren for handel, industri og søfart.] ning, jeg vil endog tilføje, at jeg næppe tror, der i befolkningen vil være stemning for genindførelse af den. Men gør man sig det klart, må man også være fuldstændig klar over, at en tilbagevenden til de gamle kød- og flæskepriser er en umulighed. Den eneste svage mulighed, der herefter består for en kontrol, er en maksimalavanceordning, en ordning, hvorved man fastsætter udskæringsregler for kød og flæsk og for hvert enkelt stykke fastsætter en maksimalavance, som slagteren må lægge over den dagspris, der den dag gælder for kød og flæsk. Jeg er ikke så sikker på, at en sådan ordning vil være meget effektiv. Det er en ordning, der har været under overvejelse, og som i nødsfald kan sættes i kraft, men mulighederne for en sådan ordnings gennemførelse og for dens effektivitet vil være ganske upåvirket af det dagsordensforslag, der her er stillet, og jeg skal derfor tilråde, at man stemmer det ned.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft luftede påny de konservatives inflationsfantasier. Ligeså lidt som ved de mange torsdagsdebatter, vi har haft her, fik vi denne gang nogen virkelig dokumentation for, at der er inflation eller inflative tendenser af større betydning i det danske samfund. Jeg har tidligere overfor den konservative ordfører vedrørende disse problemer fremhævet, at hvis vi virkelig her i landet havde inflation, ville det være et ganske enestående tilfælde i verdenshistorien, at man kunne have inflation samtidig med stigende rente, det ville stride imod al hidtidig økonomisk erfaring. Det vil ikke være muligt noget sted på jordkloden eller på noget tidspunkt af verdenshistorien at opdrive et eksempel på inflation samtidig med stigende rente. Men kendsgerningen er, som jeg tidligere har dokumenteret, at rentefoden i denne regerings tid har været stigende. Jeg har tidligere bedt det ærede medlem hr. Aksel Møller forklare mig, hvordan det da kunne forholde sig, at vi havde inflation. Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ikke været i stand til at forklare det — jeg tvivler på, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kan forklare det.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft talte videre om et faretruende underskud på betalingsbalancen. Jeg synes, man skal holde sig til at tale om de ting, der er indenfor rækkevidde, det, der foreligger indenfor synsvidde, indenfor den afstand, hvori tingene nogenlunde kan vurderes, nemlig de overslag, vi kan gøre os over be-

talingsbalancens udvikling for indeværende kalenderår. De overslag, vi i så henseende har gjort, tyder på, at vi vil få et underskud på betalingsbalancen på omkring 170 mill. kr. — det kan være, det bliver mindre, det kan være, det bliver større, men formentlig deromkring. Måske er det mere sandsynligt, at det bliver større, end at det bliver mindre — ærede medlemmer i denne sal har forskellige meninger om dette spørgsmål. Dette underskud på 170 mill. kr. skal sættes i forhold til en totalimport på 5 milliarder. Man skal endvidere gøre sig klart, at det er et underskud, som der findes dækning for, ganske vist en dækning, som skal opnås ved brug af valutareserver og ved brug af kreditreserver, men det er dog ikke et underskud ud i det blå, som regeringen står tvivlrådig og magtesløs overfor. Det er dette tal, 170 mill. kr., de konservative bygger hele deres politik på. Det er for dette lille tals skyld, at det konservative folkeparti vil kaste dette land ud i en ændret pengepolitik, der vil medføre en omfattende arbejdsløshed, en arbejdsløshed, som, hvis man ad pengepolitisk vej skal bringe fremtidige valutaunderskud ud af verden, vil blive af et ganske ukendt omfang, som vil slå produktionslinien totalt i stykker, vil bringe produktionstilbagegang og bringe til ophør alt det, der kan kaldes genopbygning i dette land.

Nu ved jeg godt, at man fra konservativ side søger at benægte, at den konservative pengepolitik vil have de virkninger. Den konservative pengepolitik er ganske logisk i sin opbygning, indtil man når frem til det tidspunkt, da man skal diskutere dens resultater. Dèr fornægter de konservative deres egne midler, dèr søger man at fremhæve, at den konservative pengepolitik slet ikke vil medføre arbejdsløshed, at den slet ikke vil medføre produktionsnedgang. Ja, hvis den ikke vil det, hvordan skal den så medføre nedgang i importen, og hvordan skal den så medføre valutabesparelser? Når man når til det punkt, svigter al logik og konsekvens i den konservative økonomiske politik, og man står tilbage med det indtryk, at her kun er tale om agitation, papir, at det konservative folkeparti i virkeligheden ingen alvorlig økonomisk politik har.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var inde på betragtninger om kritik over regeringens politik, som var fremsat af internationale folk.

Jeg vil meget gerne have forklaring på, hvad det er for kompetente internationale organer, der har kritiseret dansk økonomisk